

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 852

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 26 noiembrie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
623. — Lege pentru ratificarea Convenției internaționale privind reprimarea finanțării terorismului, adoptată la New York la 9 decembrie 1999	1-2	1.276. — Hotărâre privind alocarea unor sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2002, Consiliului Județean Mureș	9
Convenție internațională privind reprimarea finanțării terorismului	2-7	1.277. — Hotărâre privind aprobarea alocării din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2002 a sumei necesare plății dobânzilor și comisioanelor aferente creditelor externe angajate în vederea re tehnologizării echipamentelor de radiocomunicații puse la dispoziția Societății Române de Radiodifuziune de către Societatea Națională de Radiocomunicații — S.A.	9
921. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției internaționale privind reprimarea finanțării terorismului, adoptată la New York la 9 decembrie 1999	7	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.271. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 946/2002 privind numirea în funcția de guvernator, președinte al Asociației pentru implementarea și monitorizarea Strategiei de dezvoltare a Văii Jiului	7-8	356. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind condițiile de sănătate și igienă pentru producerea și comercializarea produselor din ouă	10-16
1.272. — Hotărâre privind reorganizarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Biotehnologie	8		

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**pentru ratificarea Convenției internaționale privind reprimarea finanțării terorismului,
adoptată la New York la 9 decembrie 1999**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se ratifică Convenția internațională privind reprimarea finanțării terorismului, adoptată la New York la 9 decembrie 1999.

Art. 2. — Cu ocazia depunerii instrumentului de ratificare se vor formula următoarele declarații:

a) În baza art. 2 paragraful 2 lit. a):
„România declară că, la data aplicării prezentei convenții, în ceea ce o privește, în anexa la care se face referire în art. 2 paragraful 1 lit. a), nu figurează Convenția internațională pentru reprimarea atentatelor teroriste cu

explozivi, adoptată la New York la 15 decembrie 1997, România nefiind parte la aceasta.“

b) În baza art. 7 paragraful 3:

„Conform art. 7 paragraful 3 din convenție, România

declară că stabilește jurisdicția sa pentru infracțiunile prevăzute la art. 2, în toate cazurile prevăzute de art. 7 paragrafele 1 și 2, potrivit dispozițiilor aplicabile în materie din dreptul intern.“

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 30 septembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 6 noiembrie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 19 noiembrie 2002.
Nr. 623.

C O N V E N Ț I A

internațională privind reprimarea finanțării terorismului*)

P R E A M B U L

Statele părți la prezenta convenție,

luând în considerare scopurile și principiile Cartei Națiunilor Unite privitoare la menținerea păcii și securității internaționale și dezvoltarea relațiilor de bună vecinătate, prietenie și cooperare între state, fiind profund preocupate de intensificarea în lumea întreagă a actelor de terorism sub toate formele și manifestările,

amintind Declarația consacrată celei de-a 50-a aniversări a Organizației Națiunilor Unite, care figurează în Rezoluția 50/6 a Adunării Generale din 24 octombrie 1995,

amintind, de asemenea, toate rezoluțiile Adunării Generale în materie, în special Rezoluția 49/60 din 9 decembrie 1994 și anexa la aceasta, care reproduc Declarația asupra măsurilor vizând eliminarea terorismului internațional, în care statele membre ale Organizației Națiunilor Unite au reafirmat solemn condamnarea, în mod inechivoc, a tuturor actelor, metodelor și practicilor teroriste, ca fiind criminale și nejustificabile, oriunde se produc și oricine ar fi autorii, mai ales cele care compromit relațiile amicale între state și popoare și amenință integritatea teritorială și securitatea statelor,

observând că în Declarația asupra măsurilor vizând eliminarea terorismului internațional Adunarea Generală a încurajat statele să examineze de urgență domeniul de aplicare a dispozițiilor juridice internaționale în vigoare care privesc prevenirea, reprimarea și eliminarea terorismului, sub toate formele și manifestările sale, în scopul de a se asigura asupra existenței unui cadru juridic general care să acopere toate aspectele problemei,

amintind Rezoluția 51/210 a Adunării Generale din data de 17 decembrie 1996, lit. f) a paragrafului 3, prin care Adunarea Generală a invitat statele să ia măsuri pentru prevenirea și împiedicarea, prin mijloace interne adecvate, a finanțării teroristilor sau a organizațiilor teroriste, fie că se efectuează direct, fie indirect, prin intermediul organizațiilor care au sau pretind că au scopuri de caritate, culturale sau sociale ori care sunt implicate în activități ilegale cum sunt traficul ilicit de arme, traficul de stupefiante și extorcarea de fonduri, incluzând exploatarea persoanelor în vederea finanțării activităților teroriste și, în special, să aibă în vedere, dacă este nevoie, adoptarea unei reglementări pentru a preveni și a împiedica mișcările de fonduri bănuite a fi destinate utilizării în scopuri teroriste, fără a aduce în nici un fel atingere libertății de circulație a capitalurilor legitime, precum și de a intensifica schimburile de informații asupra mișcărilor internaționale ale unor astfel de fonduri,

amintind, de asemenea, Rezoluția 52/165 a Adunării Generale din data de 15 decembrie 1997, prin care Adunarea Generală a adresat statelor invitația de a pune în aplicare, în mod special, măsuri similare celor enumerate la lit. a)–f) ale paragrafului 3 din Rezoluția 51/210 din 17 decembrie 1996,

amintind, în plus, Rezoluția 53/108 a Adunării Generale din data de 8 decembrie 1998, prin care Adunarea Generală a stabilit în sarcina Comitetului ad-hoc, constituit prin Rezoluția 51/210 din 17 decembrie 1996, elaborarea proiectului unei convenții internaționale pentru reprimarea finanțării terorismului, în vederea completării instrumentelor internaționale existente în domeniul terorismului,

considerând că finanțarea terorismului este un subiect care preocupă în mod serios întreaga comunitate internațională,

luând în considerare faptul că numărul și gravitatea actelor de terorism internațional sunt în funcție de resursele financiare pe care teroriștii le pot obține,

ținând seama de faptul că instrumentele juridice multilaterale existente nu tratează expres finanțarea terorismului, conștinse de necesitatea urgentă de întărirea cooperării internaționale între state pentru elaborarea și adoptarea măsurilor eficiente destinate să prevină finanțarea terorismului, precum și reprimarea acestuia și pedepsirea autorilor, au convenit cele ce urmează:

ARTICOLUL 1

În sensul prezentei convenții:

1. Prin *fonduri* se înțelege bunuri de orice natură, corporale sau necorporale, mobile ori imobile, dobândite prin

orice mijloc și documente sau instrumente juridice în orice formă, incluzându-se forma electronică ori numerică, care atestă un drept de proprietate sau un interes asupra acestor bunuri și, mai ales, credite bancare, cecuri de călătorie,

*) Traducere.

cecuri bancare, mandate, acțiuni, titluri, obligațiuni, drepturile speciale de tragere și scrisori de credit, fără ca această enumerare să fie limitativă.

2. Prin *stabiliment guvernamental sau public* se înțelege orice stabiliment sau orice mijloc de transport, cu caracter permanent sau temporar, care este utilizat ori ocupat de reprezentanți ai unui stat, membri ai Guvernului, Parlamentului sau magistraturii, de agenți sau de personalul unui stat ori ai oricărei alte autorități sau entități publice ori de agenți sau de personalul unei organizații interguvernamentale, în cadrul funcțiilor lor oficiale.

3. Prin *produse* se înțelege orice fonduri rezultate, direct sau indirect, din comiterea unei infracțiuni, astfel cum este prevăzută la art. 2, sau obținute, direct ori indirect, prin comiterea unei astfel de infracțiuni.

ARTICOLUL 2

1. Comite o infracțiune în sensul prezentei convenții orice persoană care, prin orice mijloc, direct sau indirect, în mod ilicit și deliberat, furnizează sau strânge fonduri cu intenția de a le utiliza sau știind că acestea vor fi utilizate, în întregime sau în parte, în vederea comiterii:

a) unei fapte care constituie infracțiune în cadrul și astfel cum este definită în unul dintre tratatele enumerate în anexă;

b) oricărei alte fapte de natură să determine moartea sau vătămarea corporală gravă a unui civil sau a oricărei alte persoane care nu participă direct la ostilități într-o situație de conflict armat, când, prin natura sau contextul său, această faptă are ca scop intimidarea populației sau constrângerea unui guvern ori a unei organizații internaționale să îndeplinească sau să se abțină de la îndeplinirea unui act oarecare.

2. a) La depunerea instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare un stat parte, care nu este parte la unul dintre tratatele enumerate în anexa la care se face referire la lit. a) a paragrafului 1, poate declara ca, în momentul în care prezenta convenție îi este aplicată, respectivul tratat să fie considerat că nu figurează în această anexă. Această declarație devine caducă o dată cu intrarea în vigoare a tratatului pentru statul parte care notifică acest fapt depozitarului;

b) În cazul în care un stat parte încetează de a fi parte la un tratat enumerat în anexă, poate să facă, cu privire la respectivul tratat, declarația prevăzută în prezentul articol.

3. Pentru ca un act să constituie infracțiune în sensul paragrafului 1 nu este necesar ca fondurile să fi fost efectiv utilizate pentru a comite o infracțiune vizată la lit. a) sau b) a paragrafului 1.

4. Comite, de asemenea, o infracțiune orice persoană care încearcă să comită o infracțiune în sensul paragrafului 1.

5. Comite, de asemenea, o infracțiune orice persoană care:

a) participă, în calitate de complice la o infracțiune în sensul paragrafului 1 sau 4;

b) organizează comiterea unei infracțiuni în sensul paragrafului 1 sau 4 sau ordonă altor persoane să o comită;

c) contribuie la comiterea uneia sau mai multor infracțiuni dintre cele prevăzute la paragraful 1 sau 4 de către un grup de persoane care acționează în același scop. Această contribuție trebuie să fie deliberată și trebuie:

(i) fie să urmărească facilitarea activității infracționale sau a scopului infracțional al grupului, atunci când această activitate sau scop presupune comiterea unei infracțiuni în sensul paragrafului 1;

(ii) fie să fie făcută cunoscându-se intenția grupului de a comite o infracțiune în sensul paragrafului 1.

ARTICOLUL 3

Prezenta convenție nu se aplică atunci când infracțiunea este comisă pe teritoriul unui singur stat, când autorul prezumat este un național al aceluși stat și se găsește pe teritoriul

aceluși stat și în cazul în care nici un alt stat nu are bază pentru a-și stabili competența, în virtutea paragrafului 1 sau 2 al art. 7, cu excepția prevederilor art. 12–18, care se vor aplica, după caz, în aceste situații.

ARTICOLUL 4

Fiecare stat parte ia măsurile care pot fi necesare pentru:

a) a califica drept infracțiuni în dreptul său intern infracțiunile prevăzute la art. 2;

b) a prevedea pentru aceste infracțiuni pedepse corespunzătoare, ținând seama de gravitatea lor.

ARTICOLUL 5

1. Fiecare stat parte, conform principiilor dreptului său intern, ia măsurile necesare pentru ca responsabilitatea unei persoane juridice situate pe teritoriul său sau constituite potrivit legislației statului să fie angajată în cazul în care persoana răspunzătoare de conducerea sau controlul acestei persoane juridice a comis, în această calitate, o infracțiune prevăzută la art. 2. Această responsabilitate poate fi penală, civilă sau administrativă.

2. Această responsabilitate este angajată fără a se prejudicia responsabilitatea penală a persoanelor fizice care au comis infracțiunile.

3. Fiecare stat parte asigură în special ca persoanele juridice a căror responsabilitate este angajată în virtutea paragrafului 1 să facă obiectul sancțiunilor penale, civile sau administrative eficiente, proporționale și disuasive. Aceste sancțiuni pot include și sancțiuni de natură pecuniară.

ARTICOLUL 6

Fiecare stat parte adoptă măsurile care pot fi necesare, înțelegându-se, dacă este cazul, cele de ordin legislativ, pentru ca faptele penale prevăzute de prezenta convenție să nu poată fi justificate în nici o situație de considerențe de natură politică, filozofică, rasială, etnică, religioasă sau din alte motive analoge.

ARTICOLUL 7

1. Fiecare stat parte adoptă măsurile necesare pentru a-și stabili competența referitor la infracțiunile prevăzute la art. 2, atunci când:

a) infracțiunea a fost comisă pe teritoriul său;

b) infracțiunea a fost comisă la bordul unei nave aflate sub pavilionul său sau al unei aeronave înmatriculate conform legislației sale în momentul producerii faptelor; sau

c) infracțiunea a fost comisă de unul dintre naționali săi.

2. Fiecare stat parte poate, de asemenea, să își stabilească competența asupra unor astfel de infracțiuni, atunci când:

a) infracțiunea avea ca scop sau a avut ca rezultat comiterea unei infracțiuni prevăzute la art. 2 paragraful 1 lit. a) sau b) pe teritoriul său ori împotriva unuia dintre naționali săi;

b) infracțiunea avea ca scop sau a avut ca rezultat comiterea unei infracțiuni prevăzute la art. 2 paragraful 1 lit. a) sau b) împotriva unui stabiliment guvernamental sau public al aceluși stat, situat în afara teritoriului său, inclusiv sediile sale diplomatice sau consulare;

c) infracțiunea avea ca scop sau a avut ca rezultat comiterea unei infracțiuni prevăzute la art. 2 paragraful 1 lit. a) sau b), urmărind să îl constrângă să îndeplinească un act sau să se abțină de la îndeplinirea unui act;

d) infracțiunea a fost comisă de un apatrid care își are rezidența obișnuită pe teritoriul aceluși stat;

e) infracțiunea a fost comisă la bordul unei aeronave utilizate de guvernul statului menționat.

3. Cu ocazia ratificării, acceptării sau aprobării prezentei convenții ori a aderării la aceasta fiecare stat parte îl informează pe secretarul general al Organizației Națiunilor Unite asupra competenței pe care a stabilit-o conform paragrafului 2.

În caz de modificare statul parte respectiv îl informează asupra acesteia pe secretarul general.

4. Fiecare stat parte adoptă totodată măsurile necesare pentru a-și stabili competența în ceea ce privește infracțiunile prevăzute la art. 2, în cazul în care autorul prezumat al infracțiunii se găsește pe teritoriul său și acesta nu îl extrădează către oricare dintre statele părți care și-au stabilit competența conform paragrafului 1 sau 2.

5. Atunci când mai multe state părți se declară competente în privința unei infracțiuni prevăzute de art. 2, statele părți se vor strădui să își coordoneze acțiunile în mod corespunzător, în special în privința condițiilor de angajare a urmăririi penale și a modalităților de asistență judiciară mutuală.

6. Fără a aduce prejudicii normelor de drept internațional general, prezenta convenție nu exclude exercitarea vreuneia dintre competențele penale stabilite de un stat parte conform dreptului său intern.

ARTICOLUL 8

1. Fiecare stat parte adoptă, conform principiilor dreptului său intern, măsurile necesare pentru identificarea, descoperirea, înghețarea sau sechestrarea oricăror fonduri utilizate ori alocate în scopul comiterii infracțiunilor prevăzute la art. 2, precum și a produselor acestor infracțiuni, în vederea unei posibile confiscări.

2. Fiecare stat parte adoptă, conform principiilor dreptului său intern, măsurile necesare confiscării fondurilor utilizate sau alocate în scopul comiterii infracțiunilor prevăzute la art. 2, precum și a produselor acestor infracțiuni.

3. Fiecare stat parte interesat poate avea în vedere încheierea de acorduri care să prevadă împărțirea cu celelalte state părți, în mod sistematic sau de la caz la caz, a fondurilor provenite din confiscările prevăzute de prezentul articol.

4. Fiecare stat parte urmărește crearea de mecanisme, în vederea afectării de sume provenind din confiscările prevăzute de prezentul articol pentru indemnizarea victimelor infracțiunilor menționate la art. 2 paragraful 1 lit. a) sau b) sau a familiilor lor.

5. Dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile fără prejudicierea drepturilor terților de bună-credință.

ARTICOLUL 9

1. Atunci când este informat că autorul sau autorul prezumat al unei infracțiuni prevăzute la art. 2 s-ar putea afla pe teritoriul său, statul parte respectiv ia măsurile necesare conform legislației sale pentru anchetarea faptelor aduse la cunoștința sa.

2. Dacă apreciază că circumstanțele justifică acest lucru, statul parte pe teritoriul căruia se găsește autorul sau autorul prezumat al infracțiunii ia măsurile corespunzătoare, conform legislației sale interne, pentru a asigura prezența acestei persoane în vederea urmăririi sale penale sau a extrădării.

3. Orice persoană față de care se iau măsurile prevăzute la paragraful 2 este în drept:

a) să comunice fără întârziere cu cel mai apropiat reprezentant calificat al statului a cărui naționalitate o are sau care este în alt mod abilitat să îi protejeze drepturile ori, dacă este vorba despre o persoană apatridă, al statului pe teritoriul căruia aceasta are reședința sa obișnuită;

b) să primească vizita unui reprezentant al acestui stat;

c) să fie informată asupra drepturilor pe care i le conferă prevederile lit. a) și b).

4. Drepturile enunțate în paragraful 3 se exercită în conformitate cu legile și reglementările statului pe teritoriul căruia se află autorul sau autorul prezumat al infracțiunii, înțelegându-se totodată că aceste legi și reglementări trebuie să permită deplina realizare a scopurilor pentru care drepturile enunțate în paragraful 3 se acordă.

5. Dispozițiile paragrafelor 3 și 4 nu aduc prejudiciu dreptului oricărui stat parte care și-a stabilit competența, conform lit. b) a paragrafului 1 sau lit. b) a paragrafului 2 al art. 7, de a invita Comitetul Internațional al Crucii Roșii să comunice cu autorul prezumat al infracțiunii și să îl viziteze pe acesta.

6. Atunci când un stat parte a reținut o persoană în temeiul dispozițiilor prezentului articol, acesta va notifica imediat fie direct, fie prin intermediul secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, statelor părți care și-au stabilit competența în conformitate cu prevederile paragrafului 1 sau 2 al art. 7, precum și, dacă consideră oportun, altor state părți interesate, despre faptul că persoana respectivă a fost reținută, precum și despre circumstanțele care justifică reținerea acelei persoane. Statul parte care procedează la ancheta prevăzută la paragraful 1 va informa urgent celelalte state părți asupra rezultatelor obținute și va indica dacă intenționează să își exercite jurisdicția.

ARTICOLUL 10

1. Statul parte pe al cărui teritoriu se află autorul prezumat al infracțiunii este obligat, în cazurile în care sunt aplicabile dispozițiile art. 7, dacă nu extrădează acea persoană, să prezinte cazul fără întârziere excesivă și fără nici o excepție, indiferent dacă infracțiunea a fost sau nu comisă pe teritoriul său, autorităților sale competente, pentru ca acestea să înceapă urmărirea penală conform procedurii prevăzute de legislația sa. Aceste autorități iau decizia în aceleași condiții ca pentru oricare altă infracțiune cu caracter grav, conform legilor acestui stat.

2. De fiecare dată când legislația internă a unui stat parte nu îi permite acestuia să extrădeze sau să predea pe unul dintre naționali săi decât cu condiția ca persoana interesată să îi fie trimisă înapoi pentru a executa pedeapsa la care a fost condamnată la terminarea procesului sau a procedurii pentru care extrădarea sau predarea i-a fost cerută și dacă acest stat parte și statul parte care reclamă extrădarea acceptă această formulă și celelalte condiții pe care le consideră necesare, extrădarea sau predarea condiționată va semnifica executarea de către statul parte ținut a obligației prevăzute la paragraful 1.

ARTICOLUL 11

1. Infracțiunile prevăzute la art. 2 sunt deplin drept considerate cazuri de extrădare în orice tratat de extrădare încheiat între statele părți înainte de intrarea în vigoare a prezentei convenții. Statele părți se angajează să includă asemenea infracțiuni drept cazuri de extrădare în fiecare tratat de extrădare ce ar urma să mai fie încheiat între ele.

2. Atunci când un stat parte, care condiționează extrădarea de existența unui tratat, primește o cerere de extrădare din partea altui stat parte, cu care nu este legat printr-un acord de extrădare, statul solicitat poate să considere prezenta convenție drept bază juridică a extrădării în privința infracțiunilor prevăzute de art. 2. Extrădarea este supusă celorlalte condiții prevăzute de legislația statului parte solicitat.

3. Statele părți care nu condiționează extrădarea de existența unui tratat recunosc infracțiunile prevăzute la art. 2 drept cazuri de extrădare între ele, sub rezerva respectării condițiilor prevăzute de legislația statului parte solicitat.

4. Dacă este necesar, infracțiunile prevăzute la art. 2 sunt considerate, în scopul extrădării între statele părți, că au fost comise atât în locul comiterii lor, cât și pe teritoriul statelor care și-au stabilit competența, conform paragrafelor 1 și 2 ale art. 7.

5. Dispozițiile referitoare la infracțiunile prevăzute la art. 2 ale tuturor tratatelor sau acordurilor de extrădare încheiate între statele părți sunt considerate a fi modificate între statele părți în măsura în care ele sunt incompatibile cu prezenta convenție.

ARTICOLUL 12

1. Statele părți își acordă reciproc cea mai extinsă asistență judiciară posibilă pentru orice anchetă sau procedură penală ori procedură de extrădare privitoare la infracțiunile prevăzute la art. 2, inclusiv pentru obținerea elementelor de probă aflate în posesia lor, care sunt necesare scopurilor procedurii.

2. Statele părți nu pot invoca secretul bancar pentru a refuza soluționarea unei cereri de asistență judiciară.

3. Partea solicitantă nu va transmite și nici nu va utiliza informațiile sau elementele de probă furnizate de partea solicitată la anchetare, urmăriri penale sau proceduri judiciare, altele decât cele declarate în cerere, fără consimțământul prealabil al părții solicitate.

4. Fiecare stat parte poate avea în vedere stabilirea mecanismelor cu scopul de a împărți cu celelalte state părți informațiile sau elementele de probă necesare pentru a stabili formele de responsabilitate penală, civilă sau administrativă, așa cum sunt prevăzute la art. 5.

5. Statele părți se achită de obligațiile care le incumbă în virtutea paragrafelor 1 și 2, în conformitate cu orice tratat sau alt acord de asistență judiciară ori schimb de informații care poate exista între ele. În absența unui astfel de tratat sau acord, statele părți își acordă această asistență în conformitate cu legislația lor internă.

ARTICOLUL 13

Nici una dintre infracțiunile prevăzute la art. 2 nu poate fi considerată, în scopul extrădării sau asistenței judiciare, drept o infracțiune fiscală. În consecință, statele părți nu pot invoca doar caracterul fiscal al infracțiunii pentru a refuza o cerere de asistență judiciară sau de extrădare.

ARTICOLUL 14

Datorită necesității extrădării sau asistenței judiciare între statele părți, nici una dintre infracțiunile prevăzute la art. 2 nu este considerată infracțiune politică, infracțiune conexă unei infracțiuni politice sau infracțiune inspirată de rațiuni politice. În consecință, o cerere de extrădare sau de asistență judiciară fondată pe o astfel de infracțiune nu poate fi respinsă pentru simplul motiv că aceasta se referă la o infracțiune politică, o infracțiune conexă unei infracțiuni politice sau la o infracțiune inspirată de motive politice.

ARTICOLUL 15

Nici una dintre dispozițiile prezentei convenții nu trebuie să fie interpretată ca enunțând o obligație de extrădare sau asistență judiciară dacă statul parte obligat are motive serioase să considere că cererea de extrădare pentru infracțiunile prevăzute la art. 2 sau cererea de asistență referitoare la astfel de infracțiuni a fost prezentată în scopul urmăririi sau pedepsirii unei persoane pentru motive ce țin de rasa, religia, naționalitatea, originea sa etnică sau de opiniile sale politice ori că soluționarea cererii ar aduce prejudiciu situației acestei persoane pentru oricare dintre aceste motive.

ARTICOLUL 16

1. Orice persoană aflată în detenție sau care execută o pedeapsă pe teritoriul unui stat parte, a cărei prezență este cerută într-un alt stat parte în scopul identificării sau depunerii de mărturie ori pentru ca aceasta să își dea concursul la stabilirea faptelor în cadrul unei anchete sau urmăririi referitoare la infracțiunile prevăzute la art. 2, poate face obiectul trimiterii dacă sunt întrunite condițiile de mai jos:

a) persoana respectivă consimte în mod liber și în cunoștință de cauză la aceasta;

b) autoritățile competente din cele două state consimt, sub rezerva condițiilor pe care ele le consideră convenite.

2. În scopul prezentului articol:

a) statul parte spre care se efectuează trimiterea are puterea și obligația să păstreze persoana interesată în

stare de detenție, în afara cererii sau autorizației contrarii din partea statului parte din care persoana a fost transferată/trimisă;

b) statul parte spre care se efectuează trimiterea se achită fără întârziere de obligația de a returna persoana în paza statului parte din care s-a efectuat trimiterea, conform celor convenite în prealabil sau în modul stabilit prin acordul dintre autoritățile competente ale ambelor state;

c) statul parte spre care se efectuează trimiterea nu poate pretinde statului din care s-a efectuat trimiterea ca acesta să angajeze o procedură de extrădare pentru ca persoana interesată să îi fie remisă;

d) perioada de detenție pe teritoriul statului parte în care a fost transferată persoana în cauză se deduce din pedeapsa de executat în statul parte din care aceasta a fost transferată.

3. Dacă statul parte din care o persoană urmează să fie transferată în conformitate cu prezentul articol nu își dă acordul în acest sens, persoana respectivă, indiferent de naționalitatea pe care o are, nu va fi urmărită penal sau deținută ori supusă oricăror alte restrângeri ale libertății sale de mișcare pe teritoriul statului parte spre care aceea persoană este transferată, în legătură cu actele sau condamnările anterioare plecării sale de pe teritoriul statului din care aceea persoană a fost transferată.

ARTICOLUL 17

Oricărei persoane aflate în detenție sau împotriva căreia este luată orice altă măsură ori este angajată vreo procedură în virtutea prezentei convenții i se garantează un tratament echitabil și, în special, aceasta se bucură de toate drepturile și beneficiază de toate garanțiile prevăzute de legislația statului pe teritoriul căruia se găsește și de dispozițiile aplicabile dreptului internațional, inclusiv de cele care au legătură cu drepturile omului.

ARTICOLUL 18

1. Statele părți cooperează pentru a preveni infracțiunile prevăzute la art. 2 prin luarea tuturor măsurilor posibile, inclusiv prin adaptarea legislației lor interne, dacă acest lucru este necesar, pentru a preveni și contracara pregătirea pe teritoriile lor a comiterii acestor infracțiuni, atât în interiorul, cât și în afara acestor teritorii și, în special:

a) măsuri interzicând pe teritoriul lor activitățile ilegale ale persoanelor și organizațiilor care, în cunoștință de cauză, încurajează, instigă, organizează sau comit infracțiuni prevăzute la art. 2;

b) măsuri care impun instituțiilor financiare și celorlalte profesii care intervin în operațiunile financiare să utilizeze cele mai eficiente mijloace disponibile pentru identificarea clienților lor obișnuiți sau ocazionali, precum și a clienților în interesul cărora se deschid conturi, să acorde o atenție specială operațiunilor neobișnuite sau suspecte și să semnaleze operațiunile din care se prezumă că decurg activități ce cad sub incidența legii penale. În acest scop statele părți trebuie să aibă în vedere:

(i) adoptarea reglementărilor care interzic deschiderea de conturi unde titularul sau beneficiarul nu este nici identificat, nici identificabil și a măsurilor care să garanteze că aceste instituții verifică identitatea adevăraților autori ai acestor operațiuni;

(ii) în cazul identificării persoanelor juridice, să ceară instituțiilor financiare să ia, dacă este necesar, măsuri pentru verificarea existenței și structurii juridice a clientului, prin procurarea, din registrul public sau de la un client ori prin ambele mijloace, a unei probe asupra constituirii societății, înțelegându-se, în special, informații referitoare la numele clientului, la forma sa juridică, la adresă, la cadrele sale de conducere și la dispozițiile care reglementează competența de a angaja persoane juridice;

- (iii) adoptarea reglementărilor care impun instituțiilor financiare obligația de a semna prompt autorităților competente toate operațiunile complexe, neobișnuite, importante și toate tipurile neobișnuite de operațiuni, atunci când ele nu au o cauză economică sau licită aparentă, fără a se teme de a vedea responsabilitatea lor penală sau civilă angajată pentru violarea regulilor de confidențialitate, dacă ele aduc la cunoștință cu bună-credință bănuielele lor;
- (iv) să ceară instituțiilor financiare să păstreze, pe o durată de cel puțin 5 ani, toate documentele necesare care se referă la operațiuni interne și internaționale.

2. Statele părți cooperează și la prevenirea infracțiunilor prevăzute la art. 2, având în vedere:

a) măsuri pentru supravegherea tuturor organismelor de transfer monetar, inclusiv, spre exemplu, aprobarea acordată acestor organisme;

b) măsuri realiste care permit detectarea sau supravegherea transportului fizic transfrontier al numerarului și al efectelor la purtător negociabile, sub rezerva ca acestea să fie supuse garanțiilor stricte care să vizeze asigurarea că informația este utilizată cu bună știință și că acestea nu împiedică în nici un fel libera circulație a capitalurilor.

3. Statele părți cooperează, pe lângă aceasta, la prevenirea infracțiunilor prevăzute la art. 2, prin schimbarea de informații exacte și verificate conform legislației lor interne și prin coordonarea măsurilor administrative și a celorlalte măsuri luate, dacă este cazul, cu scopul de a preveni comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 2 și, în special, prin:

a) stabilirea și menținerea canalelor de comunicație între organismele și serviciile lor competente, cu scopul de a facilita schimbarea sigură și rapidă de informații asupra tuturor aspectelor infracțiunilor prevăzute la art. 2;

b) cooperarea între ele pentru a proceda la anchete referitoare la infracțiunile prevăzute la art. 2, cu referire la:

(i) identitatea, coordonatele și activitățile persoanelor asupra cărora există o bănuială că au participat la comiterea unor astfel de infracțiuni;

(ii) mutațiile de fonduri în raport cu comiterea acestor infracțiuni.

4. Statele părți pot schimba informații prin intermediul Organizației Internaționale de Poliție Criminală (INTERPOL).

ARTICOLUL 19

Statul parte pe teritoriul căruia a fost angajată o acțiune penală împotriva autorului prezumat al infracțiunii comunică despre aceasta, în condițiile prevăzute de legislația sa internă sau prin procedurile aplicabile, rezultatul definitiv secretarului general al Organizației Națiunilor Unite, care informează despre aceasta celelalte state părți.

ARTICOLUL 20

Statele părți se achită de obligațiile care decurg din prezenta convenție, cu respectarea principiului egalității suverane și integrității teritoriale a statelor, precum și principiului neamestecului în afacerile interne ale celorlalte state.

ARTICOLUL 21

Nici una dintre dispozițiile prezentei convenții nu are incidență asupra celorlalte drepturi, obligații și forme de responsabilitate ale statelor părți și indivizilor în virtutea dreptului internațional umanitar și a celorlalte convenții competente.

ARTICOLUL 22

Nici una dintre dispozițiile prezentei convenții nu abilitază vreun stat parte să exercite pe teritoriul unui alt stat parte o competență sau funcții care sunt rezervate exclusiv autorităților celui alt stat parte prin dreptul său intern.

ARTICOLUL 23

1. Anexa poate fi modificată prin adăugarea de tratate relevante care să întrunească următoarele condiții:

a) să fie deschise participării tuturor statelor;

b) să fie intrate în vigoare;

c) să fi făcut obiectul ratificării, acceptării, aprobării sau aderării a cel puțin 22 de state părți la prezenta convenție.

2. După intrarea în vigoare a prezentei convenții orice stat parte poate propune un astfel de amendament. Orice propunere de amendament este comunicată în scris depozitarului, care avizează toate statele părți despre propunerile care întrunesc condițiile enunțate la paragraful 1 și le solicită avizul asupra adoptării amendamentului propus.

3. Amendamentul propus este considerat adoptat, cu condiția ca o treime din numărul statelor părți să nu se opună în scris în cele 180 de zile care urmează comunicării sale.

4. O dată adoptat, amendamentul intră în vigoare, pentru toate statele părți care au depus un instrument de ratificare, de acceptare sau de aprobare, la 30 de zile după depunerea celui de-al 22-lea dintre aceste instrumente. Pentru fiecare dintre statele părți care ratifică, acceptă sau aprobă amendamentul după depunerea celui de-al 22-lea instrument, amendamentul intră în vigoare în cea de-a 30-a zi care urmează depunerii de către statul parte respectiv a instrumentului său de ratificare, de acceptare sau de aprobare.

ARTICOLUL 24

1. Orice diferend între statele părți privitor la interpretarea sau aplicarea prezentei convenții, care nu poate fi soluționat pe cale de negociere într-un termen rezonabil, este supus arbitrajului, la cererea unuia dintre aceste state. Dacă în termen de 6 luni de la data cererii de arbitraj părțile nu ajung să se pună de acord asupra organizării arbitrajului, oricare dintre ele poate supune diferendul Curții Internaționale de Justiție, prin depunerea unei cereri conform statutului Curții.

2. Orice stat parte, în momentul în care semnează, ratifică, acceptă sau aprobă prezenta convenție ori aderă la aceasta, să declare că nu se consideră legat de dispozițiile paragrafului 1. Celelalte state nu sunt legate prin respectivele dispoziții față de orice stat parte care a formulat o astfel de rezervă.

3. Statul care a formulat o rezervă conform dispozițiilor paragrafului 2 o poate retrage în orice moment, adresând o notificare în acest scop secretarului general al Organizației Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 25

1. Prezenta convenție este deschisă semnării de către toate statele, de la 10 ianuarie 2000 la 31 decembrie 2001, la sediul Organizației Națiunilor Unite la New York.

2. Prezenta convenție este supusă ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare vor fi depuse pe lângă secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

3. Prezenta convenție este deschisă aderării oricărui stat. Instrumentele de aderare vor fi depuse pe lângă secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

ARTICOLUL 26

1. Prezenta convenție va intra în vigoare în cea de-a 30-a zi care va urma datei depunerii pe lângă secretarul general al Organizației Națiunilor Unite a celui de-al 22-lea instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare.

2. Pentru fiecare dintre statele care vor ratifica, accepta sau aproba prezenta convenție sau vor adera la aceasta după depunerea celui de-al 22-lea instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, convenția va intra în vigoare în cea de-a 30-a zi după depunerea de

către acest stat a instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare.

ARTICOLUL 27

1. Orice stat parte poate denunța prezenta convenție adresând o notificare scrisă în această privință secretarului general al Organizației Națiunilor Unite.

2. Denunțarea va produce efect după un an de la data la care notificarea a fost primită de secretarul general al Organizației Națiunilor Unite.

1. Convenția pentru reprimarea capturării ilicite de aeronave (Haga, 16 decembrie 1970)

2. Convenția pentru reprimarea actelor ilicite îndreptate împotriva securității aviației civile (Montreal, 23 septembrie 1971)

3. Convenția asupra prevenirii și reprimării infracțiunilor îndreptate împotriva persoanelor care se bucură de o protecție internațională, incluzând pe agenții diplomației, adoptată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite la 14 decembrie 1973

4. Convenția internațională împotriva luării de ostatici, adoptată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite la 17 decembrie 1979

5. Convenția internațională asupra protecției fizice a materiilor nucleare (Viena, 3 martie 1980)

ARTICOLUL 28

Originalul prezentei convenții, ale cărei texte în limbile engleză, arabă, chineză, spaniolă, franceză și rusă sunt egal autentice, va fi depus la secretarul general al Organizației Națiunilor Unite, care va transmite o copie certificată tuturor statelor.

Drept care subsemnații, împuterniciți în mod corespunzător în acest scop de către guvernele lor, au semnat prezenta convenție, care a fost deschisă spre semnare la New York la 10 ianuarie 2000.

ANEXĂ

6. Protocolul asupra reprimării actelor ilicite de violență în aeroporturi servind aviației civile internaționale, complementar Convenției pentru reprimarea actelor ilicite îndreptate împotriva securității aviației civile (Montreal, 24 februarie 1988)

7. Convenția pentru reprimarea actelor ilicite îndreptate împotriva securității navigației maritime (Roma, 10 martie 1988)

8. Protocolul pentru reprimarea actelor ilicite îndreptate împotriva securității platformelor fixe situate pe platoul continental (Roma, 10 martie 1988)

9. Convenția internațională pentru reprimarea atentatelor teroriste cu explozivi, adoptată de Adunarea Generală a Națiunilor Unite la 15 decembrie 1997.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției internaționale privind reprimarea finanțării terorismului, adoptată la New York la 9 decembrie 1999

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Convenției internaționale privind reprimarea finanțării terorismului, adoptată la New York la 9 decembrie 1999, și se

dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 18 noiembrie 2002.
Nr. 921.

H O T Ă R Ă R I A L E G U V E R N U L U I R O M Ă N I E I

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 946/2002 privind numirea în funcția de guvernator, președinte al Asociației pentru implementarea și monitorizarea Strategiei de dezvoltare a Văii Jiului

În temeiul art. 107 din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Guvernului nr. 946/2002 privind numirea în funcția de guvernator, președinte al Asociației pentru implementarea și monitorizarea Strategiei

de dezvoltare a Văii Jiului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 664 din 6 septembrie 2002, se modifică după cum urmează:

1. Titlul va avea următorul cuprins:

„HOTĂRÂRE

**privind numirea în funcția de guvernator
și de reprezentant al Guvernului în
Asociația pentru implementarea și monitorizarea
Strategiei de dezvoltare a Văii Jiului“**

București, 13 noiembrie 2002.
Nr. 1.271.

2. Articolul unic va avea următorul cuprins:

„Articol unic. — (1) Domnul Costescu Octavian se numește în funcția de guvernator al Văii Jiului.

(2) Domnul Costescu Octavian va reprezenta Guvernul în Asociația pentru implementarea și monitorizarea Strategiei de dezvoltare a Văii Jiului.“

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă
Ministrul dezvoltării și prognozei,
Gheorghe Romeo Leonard Cazan

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind reorganizarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Biotehnologie

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 11 alin. (1) și al art. 37 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Biotehnologie pierde statutul de institut național de cercetare-dezvoltare, prin neacreditare.

Art. 2. — Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Biotehnologie se reorganizează în Departamentul de bioresurse vegetale, unitate fără personalitate juridică, cu sediul în municipiul București, Splaiul Independenței nr. 296, sectorul 6, în structura Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Științe Biologice București.

Art. 3. — Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Științe Biologice București dobândește drepturile și este ținut de obligațiile fostului Institut Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Biotehnologie.

Art. 4. — (1) Patrimoniul Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Biotehnologie, cu întregul activ și pasiv, se transmite Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Științe Biologice București, pe bază de protocol de predare-preluare încheiat în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, conform bilanțului contabil încheiat la data de 30 iunie 2002, actualizat potrivit legii.

(2) Valoarea patrimoniului Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Științe Biologice București se majorează cu valoarea patrimoniului preluat potrivit alin. (1).

Art. 5. — Personalul Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Biotehnologie, existent la data reorganizării,

este preluat prin transfer de către Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Științe Biologice București și își păstrează salariile avute la data transferului, până la negocierea noului contract colectiv de muncă.

Art. 6. — Anexa nr. 1 „Structura organizatorică“ la Hotărârea Guvernului nr. 1.317/1996 privind înființarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Științe Biologice București, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 335 din 11 decembrie 1996, se completează cu Departamentul de bioresurse vegetale, potrivit prevederilor art. 2.

Art. 7. — Prezenta hotărâre intră în vigoare în termen de 60 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 8. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1.306/1996 privind înființarea Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Biotehnologie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 329 din 9 decembrie 1996, cu modificările ulterioare, precum și poziția 5 din anexa nr. 6 „Instituțiile și unitățile de cercetare științifică care funcționează sub coordonarea Ministerului Educației și Cercetării“ la Hotărârea Guvernului nr. 23/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 11 ianuarie 2001, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul delegat la Ministerul Educației și Cercetării
pentru activitatea de cercetare,
Șerban Constantin Valeca
p. Ministrul muncii și solidarității sociale,
Ion Giurescu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 13 noiembrie 2002.
Nr. 1.272.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind alocarea unor sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului,
prevăzut în bugetul de stat pe anul 2002, Consiliului Județean Mureș**

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 20 din Legea finanțelor publice nr. 72/1996, cu modificările ulterioare, și al art. 21 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea sumelor defalcate din impozitul pe venit pentru echilibrarea bugetelor locale pe anul 2002 cu suma de 3.000.000 mii lei, pentru județul Mureș, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2002, și alocarea acesteia Consiliului Județean Mureș pentru finanțarea activității Teatrului Național din Târgu Mureș.

Art. 2. — Utilizarea sumei prevăzute la art. 1 se face de către ordonatorul principal de credite potrivit dispozițiilor legale.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în volumul și în structura bugetului de stat pe anul 2002.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 13 noiembrie 2002.
Nr. 1.276.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea alocării din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2002
a sumei necesare plății dobânzilor și comisioanelor aferente creditelor externe angajate
în vederea re tehnologizării echipamentelor de radiocomunicații puse la dispoziția
Societății Române de Radiodifuziune de către Societatea Națională de Radiocomunicații — S.A.**

În temeiul art. 107 din Constituție, al art. 20 din Legea nr. 72/1996 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare, precum și al art. 21 lit. a) din Legea bugetului de stat pe anul 2002 nr. 743/2001, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă alocarea din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pe anul 2002 a sumei de 5,5 miliarde lei pentru plata dobânzilor și comisioanelor aferente în anul 2002 creditelor externe angajate în vederea re tehnologizării echipamentelor de radiocomunicații de către Societatea Națională de Radiocomunicații — S.A., echipamente ce urmează a fi utilizate pentru Societatea Română de Radiodifuziune.

Art. 2. — Cu suma prevăzută la art. 1 se suplimentează bugetul Societății Române de Radiodifuziune pe anul 2002.

Art. 3. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare ce decurg din aplicarea prezentei hotărâri în bugetul de stat și în bugetul Societății Române de Radiodifuziune pe anul 2002.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
p. Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației,
Radu Cernov
secretar de stat,
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 13 noiembrie 2002.
Nr. 1.277.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind condițiile de sănătate și igienă pentru producerea și comercializarea produselor din ouă

În temeiul prevederilor art. 31 alin. 1 din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare nr. 157.937 din 23 iulie 2002, întocmit de Agenția Națională Sanitară Veterinară,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară privind condițiile de sănătate și igienă pentru producerea și comercializarea produselor din ouă, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Agenția Națională Sanitară Veterinară, instituțiile centrale de profil și direcțiile sanitare veterinare județene și a municipiului București vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Agenția Națională Sanitară Veterinară va controla modul de aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice altă prevedere contrară.

Art. 5. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,

Petre Daea,
secretar de stat

București, 5 august 2002.

Nr. 356.

ANEXĂ

NORMĂ SANITARĂ VETERINARĂ

privind condițiile de sănătate și igienă pentru producerea și comercializarea produselor din ouă

Art. 1. — (1) Prezenta normă sanitară veterinară stabilește condițiile de sănătate și de igienă privind producerea și comercializarea produselor din ouă destinate ca atare consumului uman sau producerii de alimente pe bază de ouă.

(2) Prezenta normă sanitară veterinară nu se aplică:

a) produselor alimentare fabricate din produsele din ouă definite conform art. 2 și care întrunesc condițiile prevăzute în art. 3;

b) produselor din ouă care sunt obținute în unități de capacitate mică, fără să fie supuse vreunei prelucrări, și care sunt utilizate în aceeași unitate pentru fabricarea alimentelor destinate comercializării directe sau sunt consumate imediat după producere la fața locului.

Art. 2. — În sensul prezentei norme sanitare veterinare, se înțelege prin:

1. *produse din ouă* — produsele destinate consumului uman obținute din ouă, componentele acestora sau amestecul lor, după îndepărtarea coajilor și a membranelor; în compoziția lor pot intra în proporții reduse diferite produse de origine animală sau aditivi; produsele din ouă pot fi lichide, concentrate, uscate, cristalizate, congelate, congelate rapid sau coagulate;

2. *unitate de producție* — unitatea autorizată pentru fabricarea și/sau prelucrarea produselor din ouă;

3. *ouă crăpate* — ouă cu o coajă deteriorată, care au membrana internă intactă și care nu prezintă scurgeri de conținut;

4. *lot* — cantitatea de produse din ouă care au fost obținute în aceleași condiții, în aceeași unitate și care au fost prelucrate printr-o singură operație continuă;

5. *transport* — cantitatea de produse din ouă livrate la o singură destinație în vederea prelucrării în industria alimentară sau destinate direct consumului uman;

6. *țară exportatoare* — țara de origine a produselor din ouă;

7. *țară de destinație* — țara în care ajung produsele din ouă obținute într-o unitate producătoare din țara exportatoare;

8. *ambalarea* — introducerea produselor din ouă într-o formă de ambalaj;

9. *autoritate veterinară centrală* — autoritatea veterinară centrală reprezentată prin Agenția Națională Sanitară Veterinară din cadrul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor;

10. *autoritate veterinară competentă* — autoritatea veterinară centrală, autoritatea veterinară județeană și a municipiului București reprezentată prin direcțiile sanitare veterinare județene și a municipiului București, precum și autoritatea veterinară locală reprezentată prin circumscripția

sanitară veterinară pentru controlul alimentelor și circumscriptia sanitară veterinară zonală, cu atribuții în domeniul supravegherii și controlului sanitar veterinar;

11. *fermă de producție* — unitatea pentru producerea ouălor destinate consumului uman sau destinate fabricării produselor din ouă.

Art. 3. — Autoritatea veterinară centrală trebuie să se asigure că numai produsele din ouă care întrunesc următoarele condiții se admit ca alimente sau sunt utilizate în fabricarea alimentelor:

a) sunt obținute din ouă provenite de la găini, rațe, găște, curci, bibilici, dar nu sunt obținute din amestec de ouă, provenite de la specii diferite;

b) au menționat pe etichetă procentul în componente din ouă, atunci când conțin alte ingrediente, și, de asemenea, întrunesc cerințele art. 10;

c) sunt produse într-o unitate autorizată în conformitate cu prevederile art. 6 și respectă toate condițiile prevăzute în cap. I și II din anexa la prezenta normă sanitară veterinară;

d) sunt produse în condițiile de igienă prevăzute în cap. III și V din anexă și întrunesc condițiile stabilite în cap. IV din anexă;

e) sunt supuse unei prelucrări, astfel încât să respecte toate prevederile cap. VI din anexă. În anumite cazuri autoritatea veterinară centrală întocmește lista cu produsele din ouă care nu necesită o conservare înainte de a fi procesate în alte produse alimentare. În acest caz produsele din ouă trebuie să fie utilizate imediat în unitate pentru producerea alimentelor;

f) respectă parametrii de laborator prevăzuți în cap. VI din anexă;

g) sunt supuse unui control sanitar veterinar conform cap. VII din anexă;

h) sunt ambalate în condițiile prevăzute în cap. VIII din anexă;

i) sunt depozitate și transportate în condițiile prevăzute în cap. IX și X din anexă;

j) poartă marca de sănătate în condițiile prevăzute în cap. XI din anexă, iar când sunt destinate comercializării, trebuie să îndeplinească cerințele legislației specifice privind etichetarea, prezentarea și reclama alimentelor pentru vânzarea către consumatorul final.

Art. 4. — Autoritatea veterinară județeană și a municipiului București trebuie să se asigure că producătorii de produse din ouă iau toate măsurile necesare pentru a se conforma prevederilor prezentei norme sanitare veterinare și, în special, că:

a) probele pentru examenul de laborator sunt prelevate pentru a se verifica respectarea parametrilor prevăzuți în cap. VI din anexă;

b) produsele din ouă care nu pot fi păstrate la temperatura mediului ambiant trebuie depozitate sau transportate la temperaturile prevăzute în cap. IX și X din anexă;

c) termenul de valabilitate este inscripționat corespunzător pe fiecare produs din ouă;

d) rezultatele diferitelor controale și rezultatele examenelor de laborator se înregistrează și se păstrează în fiecare unitate de producție timp de cel puțin 2 ani;

e) fiecare lot de produse din ouă trebuie marcat corespunzător și inscripționat cu data de fabricație. Datele inscripționate pe fiecare lot marcat trebuie înregistrate în fișele de producție împreună cu modelul mărcii de sănătate aplicate fiecărui lot de produse, respectându-se condițiile stabilite în cap. XI din anexă.

Art. 5. — (1) Autoritatea veterinară județeană și a municipiului București trebuie să se asigure că fiecare unitate

producătoare efectuează examenele de laborator, în vederea decelării oricăror substanțe reziduale care pot pune în pericol sănătatea umană sau pot să modifice caracteristicile fizico-chimice și organoleptice ale produselor din ouă.

(2) În cazul în care în urma analizelor de laborator se decelează urme de reziduuri peste nivelurile permise, produsele din ouă nu trebuie să fie folosite pentru consum uman sau pentru fabricarea altor produse alimentare.

Art. 6. — (1) Autoritatea veterinară centrală trebuie să întocmească lista unităților producătoare autorizate, împreună cu numărul de autorizare al acestora.

(2) Autoritatea veterinară competentă nu trebuie să autorizeze o unitate producătoare decât dacă se respectă în totalitate condițiile prevăzute în prezenta normă sanitară veterinară. Autoritatea veterinară competentă trebuie să retragă autorizația în cazul în care condițiile pentru acordarea acesteia nu mai sunt îndeplinite.

(3) În vederea asigurării respectării prevederilor prezentei norme sanitare veterinare autoritatea veterinară competentă inspectează și controlează toate unitățile producătoare și centrele de ambalare. Autoritatea veterinară competentă are acces liber în orice moment pentru a controla unitatea.

(4) Dacă în urma acestor controale se constată că cerințele prezentei norme sanitare veterinare nu sunt respectate în totalitate, autoritatea veterinară competentă va lua toate măsurile corespunzătoare de remediere sau chiar de interdicere a activității.

Art. 7. — (1) Experții Comisiei Europene, în cooperare cu experții autorității veterinare centrale, pot desfășura controale și inspecții în unitățile producătoare ori de câte ori este necesar, pentru a verifica aplicarea uniformă a prezentei norme sanitare veterinare.

(2) România, ca stat pe teritoriul căruia se efectuează controlul, trebuie să acorde experților Comisiei Europene toată asistența necesară în vederea îndeplinirii sarcinilor acestora.

(3) Experții Comisiei Europene trebuie să informeze autoritatea veterinară centrală în legătură cu rezultatele controalelor efectuate.

(4) Autoritatea veterinară centrală, în funcție de rezultatele controlului, trebuie să își asume toate responsabilitățile pentru remedierea deficiențelor constatate în urma controalelor.

(5) În cazul în care autoritatea veterinară centrală nu își respectă responsabilitățile asumate, Comisia Europeană poate decide, în concordanță cu legislația comunitară, interzicerea comercializării în Uniunea Europeană a produselor din ouă provenite din unitatea care nu respectă prevederile prezentei norme sanitare veterinare.

Art. 8. — Autoritatea veterinară centrală poate modifica anexa la prezenta normă sanitară veterinară.

Art. 9. — (1) Până la intrarea în vigoare a prevederilor prezentei norme sanitare veterinare, pentru importul de produse din ouă provenite din țările terțe se vor aplica prevederile legislației naționale existente. Prevederile naționale care reglementează importul de produse din ouă din țările terțe nu trebuie să favorizeze schimburile cu țările terțe față de schimburile intracomunitare.

(2) Inspecțiile și controalele comune, efectuate de către inspectorii autorității veterinare centrale împreună cu inspectorii Comisiei Europene, pot fi neanunțate, iar costurile aferente acestor acțiuni sunt suportate de Comisia Europeană.

(3) Autoritatea veterinară centrală va elabora o listă a unităților care întrunesc condițiile stabilite în anexă.

(4) Produsele din ouă importate trebuie să fie însoțite de modelul de certificat de sănătate stabilit de autoritatea veterinară centrală.

Art. 10. — Autoritatea veterinară județeană și a municipiului București verifică lista aditivilor și trebuie să se asigure că numai aditivii autorizați sunt utilizați în produsele din ouă sau în alte alimente pe bază de produse din ouă.

Art. 11. — (1) Autoritatea veterinară centrală poate adopta acte normative sau prevederi administrative suplimentare prezentei norme sanitare veterinare pentru a se

asigura implementarea și conformitatea cu prevederile acesteia.

(2) Autoritatea veterinară centrală va lua măsurile administrative adecvate și, după caz, va aplica sancțiuni pentru încălcarea prevederilor prezentei norme sanitare veterinare.

(3) Autoritatea veterinară centrală poate modifica, completa sau abroga total ori parțial prevederile prezentei norme sanitare veterinare.

(4) Atunci când autoritatea veterinară centrală adoptă actele menționate la alin. (1)–(3), trebuie să facă o referire expresă la prezenta normă sanitară veterinară.

ANEXĂ

la norma sanitară veterinară

CAPITOLUL I

Condiții generale de autorizare și funcționare a unităților de producție

Unitățile de producție trebuie să posede, în spațiile unde se depozitează ouăle și în spațiile în care produsele din ouă sunt fabricate sau depozitate, cel puțin:

1. pardoseală construită din materiale impermeabile, rezistente, ușor de spălat și dezinfectat, care să faciliteze scurgerea ușoară a apei. Pentru evitarea mirosurilor nedorite pardoseala trebuie să fie prevăzută cu un număr suficient de sifoane de pardoseală cu grilaj;

2. pereți netezi, construiți din materiale impermeabile, rezistente, vopsiți într-o culoare deschisă, și care pot fi spălați cel puțin până la o înălțime de 2 metri și cel puțin până la înălțimea de depozitare în spațiile de refrigerare și în spațiile de depozitare. Linia de joncțiune a pereților cu pardoseala trebuie să fie rotunjită sau construită astfel încât să permită curățarea și dezinfecția corespunzătoare;

3. uși sau alte sisteme de închidere construite din materiale rezistente și impermeabile. Ușile din lemn trebuie să fie placate cu materiale netede și impermeabile pe ambele fețe;

4. tavane construite și finisate astfel încât să nu permită acumularea prafului, formarea mucegaiului, desprinderea ușoară a vopselei și formarea condensului pe suprafața acestora;

5. sistem de ventilație corespunzător, construit astfel încât să permită o evacuare eficientă și rapidă a aerului;

6. sistem corespunzător de iluminare naturală sau artificială;

7. număr suficient de spălătoare amplasate cât mai aproape de punctele de lucru, prevăzute cu apă caldă pentru spălarea și dezinfectarea mâinilor și spălarea echipamentului. Robinetele spălătoarelor nu trebuie să fie acționate manual. Pentru spălarea și dezinfectarea mâinilor spălătoarele trebuie să fie prevăzute cu apă caldă și rece sau cu apă premixată, substanțe de spălare și dezinfectare, prosoape de unică folosință;

8. un număr suficient de instalații pentru curățarea și dezinfecția utilajelor;

9. un număr suficient de vestiare prevăzute cu pereți și pardoseli netede, impermeabile și lavabile, cu spălătoare și toalete. Toaletele nu trebuie să comunice direct cu spațiile de producție. Spălătoarele trebuie să fie într-un număr suficient. Robinetele spălătoarelor nu trebuie să poată fi acționate manual. Pentru spălarea și dezinfectarea mâinilor spălătoarele trebuie să fie prevăzute cu apă caldă și rece

sau cu apă premixată, substanțe pentru spălarea și dezinfectarea mâinilor, prosoape de unică folosință;

10. spațiu separat prevăzut cu instalații corespunzătoare pentru spălarea și dezinfectarea recipientelor. Acest spațiu nu este necesar dacă spălarea recipientelor se realizează în spațiul aparținând altor unități autorizate de autoritatea veterinară competentă;

11. instalații pentru furnizarea exclusivă a apei potabile. Instalațiile ce furnizează apă nepotabilă sunt destinate pentru producerea vaporilor, pentru stingerea incendiilor și răcirea instalației de refrigerare. Conducele pentru apă nepotabilă trebuie să fie bine diferențiate de conductele pentru apă potabilă. Apa nepotabilă nu trebuie să fie utilizată în alte scopuri decât cele menționate mai sus, iar conductele nu trebuie să prezinte nici un risc de contaminare a produselor din ouă;

12. instalații corespunzătoare de protecție împotriva insectelor și rozătoarelor;

13. toate instalațiile sau cel puțin suprafețele lor, care vin în contact cu produsele din ouă, trebuie să fie fabricate din materiale rezistente, netede, lavabile, ușor de curățat și dezinfectat și care să nu elimine în produsele din ouă substanțe ce pot pune în pericol sănătatea umană sau substanțe ce modifică ori degradează caracteristicile produselor din ouă.

CAPITOLUL II

Condiții speciale pentru autorizarea unităților de producție

În afara condițiilor generale stabilite în cap. I, unitățile de producție mai trebuie să fie prevăzute cu:

1. spații corespunzătoare suficient de mari pentru depozitarea separată a ouălor și a produselor din ouă, spații de răcire pentru conservarea produselor din ouă la temperatură corespunzătoare. Spațiile de răcire trebuie prevăzute cu cel puțin un termometru cu posibilitate de înregistrare a temperaturii;

2. instalații pentru spălarea și dezinfecția ouălor, în cazul în care sunt utilizate ouă murdare. Pentru dezinfecția ouălor se vor utiliza numai substanțe dezinfectante autorizate de autoritatea veterinară competentă;

3. a) spațiu dotat cu instalații corespunzătoare pentru spargerea ouălor, colectarea conținutului și îndepărtarea cojilor și membranelor;

b) spațiu dotat cu instalații corespunzătoare pentru alte operațiuni decât cele menționate la lit. a) de mai sus. În cazul în care produsele din ouă sunt pasteurizate, aceasta

poate fi realizată în spațiul menționat la lit. a) de mai sus numai când unitatea producătoare dispune de un sistem închis de pasteurizare. În celelalte cazuri pasteurizarea trebuie să fie realizată în spațiul prevăzut în prezenta literă numai după ce sunt luate toate măsurile pentru a evita contaminarea produselor din ouă;

4. dotări corespunzătoare pentru transportul în unitate al conținutului de ouă;

5. instalațiile autorizate de autoritatea veterinară județeană și a municipiului București pentru producerea produselor din ouă trebuie să fie dotate cu:

a) în cazul pasteurizării:

1. control automat al temperaturii;
2. termometru prevăzut cu instalație pentru înregistrarea temperaturii;
3. sistem automat de siguranță pentru prevenirea pasteurizării insuficiente a amestecului;

b) în cazul pasteurizării continue:

1. sistem de siguranță pentru prevenirea amestecării produselor din ouă pasteurizate cu produsele din ouă pasteurizate incomplet;
2. sistem de înregistrare automat pentru a preveni formarea amestecului mai sus menționat;

6. spațiu pentru depozitarea altor produse alimentare și a aditivilor folosiți în producție;

7. spațiu separat pentru depozitarea materialelor pentru ambalaj;

8. spații pentru depozitarea imediată a cojilor de ouă, a ouălor și a resturilor din ouă care sunt improprii consumului uman;

9. instalații corespunzătoare pentru ambalarea igienică a produselor din ouă;

10. în vederea respectării prevederilor prezentei norme sanitare veterinare, materiile prime și produsele din ouă vor fi analizate în laboratorul propriu care trebuie să fie autorizat de autoritatea veterinară competentă. Dacă unitatea producătoare nu deține laborator propriu, materiile prime și produsele din ouă vor putea fi analizate în cadrul altui laborator autorizat, numai cu acordul autorității veterinare competente;

11. spațiu corespunzător pentru decongelare, când în procesul tehnologic al unității producătoare se folosesc produse din ouă congelate;

12. un spațiu pentru depozitarea substanțelor folosite la igienizare și dezinfecție.

CAPITOLUL III

Condițiile de igienă a spațiilor, instalațiilor și personalului din unitățile de producție

Următoarele condiții de igienă a spațiilor, instalațiilor și personalului trebuie să fie respectate:

1. personalul din spațiile de producție, împreună cu personalul care transportă ouăle și produsele din ouă în unitate, trebuie să poarte echipament de lucru corespunzător;

2. personalul trebuie să își spele și să își dezinfecteze mâinile înainte de reluarea lucrului sau ori de câte ori este necesar;

3. nu sunt permise fumatul și consumul de alimente în spațiile de prelucrare și depozitare a ouălor sau produselor din ouă;

4. nu este permisă prezența animalelor în unitatea de producție. Trebuie să se realizeze sistematic distrugerea

rozătoarelor, insectelor sau a altor animale dăunătoare din unitatea de producție;

5. spațiile, instalațiile și echipamentele utilizate pentru producerea produselor din ouă trebuie să fie menținute într-o bună stare de funcționare și să fie corespunzătoare din punct de vedere igienic;

6. instalațiile și echipamentele de lucru trebuie să fie curățate și dezinfectate de mai multe ori pe zi, la sfârșitul fiecărei zile de producție și ori de câte ori este necesar. Instalațiile și echipamentele folosite pentru transportul produselor din ouă lichide trebuie să fie prevăzute cu sisteme de închidere care să permită curățarea și dezinfectarea tuturor componentelor. Curățarea și dezinfectarea instalațiilor și echipamentelor vor fi urmate de spălarea cu apă potabilă;

7. spațiile, instalațiile și echipamentele nu trebuie să fie utilizate în alte scopuri decât la obținerea produselor din ouă. Cu avizul autorității veterinare județene și a municipiului București, spațiile, instalațiile și echipamentele pot fi utilizate și la obținerea altor produse alimentare, numai după ce s-au luat toate măsurile corespunzătoare pentru evitarea contaminării produselor din ouă;

8. utilizarea apei potabile este obligatorie în unitatea de producție. Apa nepotabilă poate fi utilizată în cazuri excepționale pentru producerea vaporilor, cu condiția ca instalațiile cu apă nepotabilă să nu permită utilizarea acestei ape în alte scopuri și să nu prezinte nici un pericol de contaminare a ouălor sau produselor din ouă. În unele cazuri utilizarea apei nepotabile poate fi permisă pentru răcirea instalațiilor de frig. Conductele cu apă nepotabilă trebuie să fie bine diferențiate de conductele cu apă potabilă;

9. substanțele folosite pentru spălarea și dezinfectarea spațiilor, instalațiilor și echipamentelor trebuie să fie depozitate și utilizate astfel încât să nu producă contaminarea produselor din ouă. Utilizarea lor trebuie să fie urmată de spălarea completă cu apă potabilă;

10. nu este permisă pătrunderea în spațiile de producție a persoanelor care pot contamina ouăle sau produsele din ouă;

11. fiecare persoană angajată care își desfășoară activitatea în spațiile de producție trebuie să dețină un carnet de sănătate care să ateste că nu există nici un pericol din punct de vedere medical pentru contaminarea produselor din ouă. Carnetul de sănătate trebuie vizat anual și atunci când situația o impune conform prevederilor legale în vigoare, în afară de cazul când se impune un alt program de control medical al personalului.

CAPITOLUL IV

Condiții privind ouăle destinate fabricării produselor din ouă

1. Ouăle destinate fabricării produselor din ouă trebuie să respecte prevederile legislației naționale.

2. a) Pentru fabricarea produselor din ouă este permisă numai utilizarea ouălor neincubate, cu coaja întregă și care pot fi destinate consumului uman.

b) Ouăle cu coaja crăpată pot fi utilizate pentru fabricarea produselor din ouă, cu condiția să fie livrate direct din centrele de ambalare sau de la fermele de producție către unitatea de producție unde vor fi prelucrate imediat, fără o depozitare prealabilă.

3. Ouăle și produsele din ouă care sunt improprie consumului uman trebuie să fie îndepărtate și denaturate astfel încât să nu poată fi reintroduse în consumul uman. Acestea trebuie să fie introduse imediat în spațiul prevăzut în cap. II pct. 8.

CAPITOLUL V

Condiții speciale de igienă pentru fabricarea produselor din ouă

Pentru a se evita contaminarea în timpul producerii, manipulării și depozitării produselor din ouă trebuie respectate următoarele condiții de igienă:

1. ouăle și produsele din ouă destinate prelucrării în unitatea de producție trebuie să fie depozitate, imediat după sosire, în spațiul prevăzut în cap. II pct. 1. În aceste spații de depozitare trebuie să se asigure o temperatură corespunzătoare până când ouăle sau produsele din ouă vor fi prelucrate. Depozitarea ouălor sau a produselor din ouă nu se va face direct pe pardoseală;

2. ouăle nu trebuie să fie dezambalate și, dacă este cazul, spălate și dezinfectate în spațiul în care se sparg și se colectează conținutul lor. Nu este permisă prezența ambalajelor în spațiul în care se sparg și se colectează conținutul ouălor;

3. ouăle trebuie să fie sparte în spațiul prevăzut în cap. II pct. 3 lit. a). Ouăle cu coaja deteriorată trebuie să fie prelucrate imediat, fără o depozitare prealabilă, respectându-se condițiile prevăzute în cap. IV pct. 2 lit. b);

4. ouăle murdare trebuie să fie curățate înainte de a fi sparte. Curățarea ouălor murdare trebuie să se facă într-un spațiu separat astfel încât să se evite contaminarea conținutului ouălor. Cojile ouălor trebuie să fie uscate în momentul spargerii și colectării conținutului, pentru a se evita contaminarea conținutului;

5. ouăle provenite de la alte specii decât cele de găină, curcă sau bibilică se vor prelucra în partide separate. Instalațiile și echipamentele trebuie curățate și dezinfectate în momentul reluării prelucrării ouălor de găină, curcă sau bibilică;

6. a) colectarea conținutului ouălor trebuie să se facă astfel încât să se evite contaminarea acestuia. În acest scop este interzisă colectarea conținutului prin centrifugarea sau zdrobirea ouălor. Este interzisă centrifugarea cojilor sau membranelor sparte pentru obținerea resturilor de conținut;

b) centrifugarea nu poate să fie utilizată nici pentru a obține resturile de albuș din cojile goale. Resturile cojilor sau membranelor sparte trebuie îndepărtate imediat de produsele din ouă și nu trebuie să depășească cantitățile menționate în cap. VI pct. 2 lit. c);

7. a) imediat după obținere, conținutul ouălor trebuie să fie prelucrat sau conservat;

b) prelucrarea termică este reprezentată de acțiunea corespunzătoare a temperaturii și timpului în scopul eliminării microorganismelor patogene;

c) în timpul prelucrării termice temperaturile trebuie să fie înregistrate permanent. Înregistrările de temperatură pentru fiecare lot de produse din ouă prelucrate termic trebuie să fie puse la dispoziție autorității veterinare competente și trebuie păstrate timp de 2 ani;

d) lotul de produse din ouă care a fost supus unei prelucrări termice insuficiente se supune imediat unei noi

prelucrări în aceeași unitate producătoare, cu condiția ca noua prelucrare să îl facă propriu consumului uman;

e) în cazul în care un lot de produse din ouă este impropriu consumului uman, acesta trebuie îndepărtat și denaturat conform prevederilor cap. IV pct. 3;

8. dacă prelucrarea nu se realizează imediat după colectarea conținutului ouălor, produsele din ouă trebuie să fie depozitate în condiții de igienă satisfăcătoare și să fie congelate sau refrigerate, în acest ultim caz depozitându-se la o temperatură care să nu depășească +4°C. Perioada de depozitare a produselor refrigerate nu trebuie să depășească 48 de ore;

9. autoritatea veterinară centrală stabilește condițiile specifice în care produsele din ouă provenind dintr-o unitate de producție pot fi transportate în vederea prelucrării în altă unitate. În acest caz se impun următoarele condiții speciale:

a) imediat ce au fost obținute, produsele din ouă vor fi congelate sau vor fi refrigerate la o temperatură care să nu depășească +4°C. În cazul în care produsele din ouă vor fi refrigerate, acestea vor fi prelucrate în unitatea de destinație în cel mult 48 de ore de la producere;

b) produsele din ouă trebuie să fie ambalate, analizate și transportate conform prevederilor prezentei norme sanitare veterinare;

c) produsele din ouă trebuie să fie marcate conform prevederilor cap. XI. Pe ambalajul acestora se va aplica o etichetă suplimentară cu următoarele precizări: „produse din ouă nepasteurizate care vor fi procesate la unitatea din județul și au fost produse la data de ora“;

10. operațiile de prelucrare suplimentară după tratare trebuie să asigure că nu există nici o recontaminare a produselor din ouă. Produsele lichide sau produsele concentrate ce nu au fost stabilizate astfel încât să poată fi păstrate la temperatura camerei trebuie să fie sau uscate, sau răcite la o temperatură ce nu depășește +4°C, imediat sau după supunerea la un proces de fermentare. Produsele pentru refrigerare trebuie să fie congelate imediat după tratare;

11. produsele din ouă trebuie să fie păstrate la temperaturile impuse de prezenta normă sanitară veterinară până când vor fi utilizate;

12. în unitățile de producție este interzisă, chiar și în scopul utilizării tehnice, fabricarea produselor din ouă din materii prime improprie preparării alimentelor.

CAPITOLUL VI

Parametrii de laborator pentru produsele din ouă

1. Parametrii microbiologici: după prelucrare toate loturile de produse din ouă vor fi supuse analizelor microbiologice efectuate în baza probelor recoltate din unitatea de producție. Din punct de vedere microbiologic produsele din ouă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) salmonela: absentă în 25 g de produs din ouă sau în 25 ml de produse din ouă;

b) alte criterii:

1. bacterii aerobe mezofile: $M = 10^1/1$ g sau 1 ml de produse din ouă;

2. enterobacteriacee: $M = 10^2/1$ g sau 1 ml de produse din ouă;

3. *Staphylococcus aureus*: absent/1g de produse din ouă;

M = valoarea maximă a numărului de bacterii; rezultatul este considerat pozitiv dacă numărul de bacterii este egal sau mai mare ca M.

2. Alți parametri: toate loturile de produse din ouă trebuie să fie supuse analizelor de laborator efectuate în baza probelor recoltate din unitatea de producție, în vederea garantării îndeplinirii următorilor parametri:

a) concentrația de acid 3 hidroxi-butiric nu trebuie să depășească valoarea de 10 mg/kg din substanța uscată a produselor din ouă;

b) în vederea unei manipulări igienice a ouălor și produselor din ouă înaintea prelucrării trebuie să se respecte următorii parametri:

1. cantitatea de acid lactic nu trebuie să depășească valoarea de 1.000 mg/kg din substanța uscată a produselor din ouă neprelucrate;

2. cantitatea în acid succinic nu trebuie să depășească valoarea de 25 mg/kg din substanța uscată a produselor din ouă; în cazul produselor fermentate, aceste valori sunt cele înregistrate înaintea procesului de fermentare;

c) gradul de impurificare al produselor din ouă nu trebuie să depășească valoarea de 100 mg/kg produse din ouă;

d) produsele nu trebuie să conțină reziduuri peste limitele maxime admise de legislația în vigoare.

3. Autoritatea veterinară competentă va stabili condițiile pentru:

- a) analizele și metodele de testare ce vor fi utilizate;
- b) realizarea programelor de prelevare a probelor;
- c) numărul de probe ce urmează a fi prelevate;
- d) valorile limitelor maxime pentru analizele de laborator.

CAPITOLUL VII

Controlul și supravegherea produselor din ouă

1. Unitățile de producție sunt supuse controlului și supravegherii de către autoritatea veterinară județeană și a municipiului București. Supravegherea și controlul autorității veterinare județene și a municipiului București implică verificarea modului în care se aplică prevederile prezentei norme sanitare veterinare și în special:

a) controalele privind originea ouălor, destinația produselor din ouă și înregistrările la care se referă art. 4 din norma sanitară veterinară;

b) inspecția ouălor destinate fabricării produselor din ouă;

c) inspecția produselor din ouă livrate din unitate;

d) controlul gradului de curățenie a spațiilor, instalațiilor și echipamentelor, precum și controlul igienei personalului;

e) efectuarea examenelor de laborator pentru a se verifica dacă ouăle și produsele din ouă îndeplinesc prevederile normei sanitare veterinare. Rezultatele acestor examene de laborator trebuie să fie înregistrate în unitatea de origine a produselor din ouă.

2. La cererea autorității veterinare competente, unitatea de producție trebuie să intensifice frecvența examenelor de laborator la care se referă art. 4 lit. a) din norma sanitară veterinară, în vederea asigurării respectării prevederilor normei sanitare veterinare.

CAPITOLUL VIII

Ambalarea produselor din ouă

1. Produsele din ouă trebuie să fie ambalate în condiții corespunzătoare de igienă. Ambalajele destinate produselor din ouă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) nu trebuie să deterioreze caracteristicile organoleptice ale produselor din ouă;

b) nu trebuie să transmită produselor din ouă substanțe care pun în pericol sănătatea umană;

c) să fie rezistente pentru a proteja corespunzător produsele din ouă.

2. Spațiul destinat depozitării ambalajelor trebuie să fie protejat de acțiunea prafului și a dăunătorilor. Materialele din care se confecționează ambalajele nu trebuie depozitate direct pe pardoseală.

3. Înainte de folosire ambalajele reutilizabile destinate produselor din ouă trebuie să fie curățate, dezinfectate și spălate.

4. Ambalajele introduse în spațiile de producție trebuie utilizate în cel mai scurt timp.

5. Imediat după ambalarea produselor din ouă ambalajele trebuie închise și introduse în spațiile de depozitare conform prevederilor cap. II pct. 1.

6. Ambalajele destinate produselor din ouă pot fi utilizate pentru ambalarea altor alimente, cu condiția ca ele să fie curățate și dezinfectate în așa fel încât să nu se contamneze produsele din ouă.

7. Ambalajele destinate transportului produselor din ouă în cantități mari trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) suprafețele interioare și orice parte componentă a ambalajelor care poate intra în contact direct cu produsele din ouă trebuie să fie dintr-un material neted, rezistent, ușor de spălat, curățat și dezinfectat, care să nu transmită produselor din ouă substanțe dăunătoare pentru sănătatea umană și care să nu deterioreze caracteristicile fizico-chimice și organoleptice ale produselor din ouă;

b) trebuie să fie confecționate astfel încât să permită îndepărtarea completă a produselor din ouă. Dacă sunt dotate cu robinete, acestea trebuie să fie ușor de îndepărtat, demontat, curățat și dezinfectat;

c) trebuie să fie curățate, spălate și dezinfectate cu apă potabilă după fiecare utilizare sau înainte de a fi reutilizate;

d) după ce au fost umplute, trebuie să fie sigilate corespunzător și să rămână sigilate în timpul transportului până când sunt utilizate;

e) nu se acceptă ambalarea produselor din ouă decât în ambalaje corespunzătoare.

8. Autoritatea veterinară competentă poate să fixeze, după caz, fără a aduce atingere prevederilor prezentului capitol, condițiile specifice pe care trebuie să le îndeplinească ambalajele pentru a putea fi utilizate la transportul altor produse alimentare. Aceste condiții se referă la:

a) curățarea, spălarea și dezinfectarea acestora înaintea reutilizării;

b) condițiile în care se poate face transportul acestora;

c) perioada și condițiile de utilizare.

9. Dacă autoritatea veterinară centrală interzice transportul pe teritoriul României al altor alimente în containere desemnate pentru transportul produselor din ouă, poate supune transportul produselor din ouă ce provin din alte state aceluiași cerințe.

CAPITOLUL IX

Depozitarea produselor din ouă

1. Produsele din ouă trebuie să fie depozitate în spațiile de depozitare prevăzute în cap. II pct. 1.

2. Produsele din ouă pentru care sunt necesare anumite temperaturi de depozitare trebuie să fie depozitate la temperaturile prevăzute. Temperaturile de depozitare trebuie să fie înregistrate continuu, iar viteza de refrigerare trebuie să fie astfel încât produsul să atingă cât mai repede posibil temperaturile prevăzute. Ambalajele trebuie să fie depozitate astfel încât să se asigure ventilația necesară în spațiul de depozitare.

3. Temperaturile de depozitare nu trebuie să depășească următoarele valori:

- a) produse supracongelate: -18°C ;
- b) produse congelate: -12°C ;
- c) produse refrigerate: $\pm 4^{\circ}\text{C}$.

CAPITOLUL X

Transportul produselor din ouă

1. Vehiculele și containerele pentru transportul produselor din ouă trebuie să fie echipate astfel încât temperaturile prevăzute în norma sanitară veterinară să poată fi menținute pe toată perioada transportului.

2. Pe durata transportului produsele din ouă trebuie să fie protejate corespunzător pentru a se preveni contaminarea acestora.

3. Temperaturile prevăzute în cap. IX pct. 3 trebuie să fie menținute pe toată durata transportului.

CAPITOLUL XI

Marcarea produselor din ouă

1. Fiecare transport de produse din ouă care părăsește unitatea trebuie să aibă marca de sănătate în care să fie inscripționate următoarele:

a) în partea superioară, inițiala sau inițialele țării de origine a produselor din ouă, urmate de numărul de autorizare al unității;

b) în partea de jos, autoritatea veterinară competentă care a autorizat unitatea de origine; sau

c) vor fi prevăzute următoarele:

1. în partea superioară – numele țării expeditoare, cu litere majuscule;

2. în centru – numărul de autorizare al unității;

3. în partea de jos – „produse din ouă“;

d) de asemenea, se înscrie temperatura la care produsele din ouă trebuie să fie menținute și perioada în timpul căreia conservarea poate fi astfel asigurată;

e) marca de sănătate trebuie să fie lizibilă, să nu se poată șterge și cu caractere ușor descifrabile.

2. Documentele de transport trebuie să includă în special:

a) natura produselor, cu indicarea speciilor de origine;

b) numărul lotului;

c) locul de destinație, numele și adresa primului destinatar.

3. În cazul exportului de produse din ouă se aplică legislația specifică.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
